

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. De literis dimissoriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

los regulares restricta, ut patet ex verbis Tridentini *sessione 21. c. 10. de refor. junctâ declar. Cardinal. Concilio*. Hæc etiam potestas primam tonsuram, & 4. minores ordines conferendi concessa est Cardinalibus Presbyteris in ordine ad sui Tituli subditos, in quos quasi Episcopalem jurisdictionem exercent; & potest cuilibet alii simplici Sacerdoti hæc potestas à Pontifice committi; & quamvis satis certum sit, quòd potestas ordinandi Presbyteros Sacerdoti non Episcopo committi non possit, prout ex institutione Christi, & ex praxi Ecclesiæ satis probatur, potestas tamen ordinandi Subdiaconos, & Diaconos, quòd Sacerdoti etiam non Episcopo à Summo Pontifice committi possit, satis probabile est, & probat hoc privilegium Cisterciensibus quibusdam Abbatibus concessum, quòd utrum hodie adhuc in usu sit, viderint illi, quorum interest; qui omnes ex tali delegatâ potestate ordinantes, formam & limites concessæ sibi potestatis observare debent, ne invalida sit eorum ordinatio, ex defectu potestatis, & ne incurrant pœnam suspensionis ab exercitio Pontificalium.

§. VII.

De literis dimissorias.

Quòd non possit Episcopus alienæ diœcesis subditum sine licentia sui ordinarii ordinare, ex dictis patet: quia verò hæc licentia in scriptis dari solet, ordinariè solet etiam hæc licentia, literæ dimissorias, dici. Sunt ergo literæ dimissorias nihil aliud, quàm licentia in Scripto obrenta ad ordines ab alieno Episcopo accipiendos. Possunt autem hæc lite-

Compend. Pirhings.

ræ dimissorias concedi primò à Summo Pontifice, cui hæc potestas competit, respectu omnium Christi fidelium ordinandorum. Secundo à Legatis sedis Apostolicæ à latere respectu subditorum suæ provinciæ, non tamen intra primum annum vacantis sedis, nisi in casibus expressis, prout de Capitulo Cathedrali dicitur. Tertio Episcopus proprius sive ille originis sit, sive domicilii, sive beneficii, qui enim ordinare aliquem ex proprio jure potest, potest etiam dimissorias dare, juxta *reg. jur. 68. in 6.* & quia literas dimissorias concedere, est actus jurisdictionis, consequenter potest has dare Episcopus confirmatus, etiam si consecratus non sit. Quarto Prælati regulares possunt quidem subditis suis regularibus (qui sine licentia vel dimissoriis suorum Prælatorum ordinari non debent *c. ad aures 5. h. t.*) non tamen novitiis, concedere dimissorias ad sacros ordines accipiendos, ad Episcopum illius loci, in quo monasterium situm est, vel si absens ille sit, aut ordinationes non habeat, vel speciale privilegium talis Prælati habeat, etiam ad alienum; qui tamen exempti sunt, ac ordinariam jurisdictionem quasi Episcopalem in loco aliquo habent, ad Episcopum alterius diœcesis, suis subditis, etiam secularibus, concedere possunt dimissorias, cum enim in hoc loco jurisdictionem talem Episcopalem habeant, consequenter sicut Episcopus suis etiam secularibus subditis dimissorias, ratione suæ jurisdictionis, dare potest, ita poterunt vi paræ jurisdictionis etiam illi. Quintò has concedere potest Capitulum Cathedrale, vacante sede, cum restrictione tamen à Tridentino

P

Sessione

Sessio 7. c. 10. de reform. præscripta, quâ prohibetur Capitulo Cathedrali, intra primum annum vacantis sedis dimissorias tales concedere, nisi ei, qui ratione beneficii Ecclesiastici, accepti, vel accipiendi, arctatus est ad ordines suscipiendos. Sexto denique hoc ipsum potest Vicarius, sede vacante, à Capitulo constitutus; & Vicarius ipsius Episcopi, si ad hoc speciale mandatum habeat, aut absque speciali mandato succedat prioribus Vicariis, tales dimissorias sine speciali mandato concedentibus.

Solent autem dimissoriæ hæc concedi, vel sub generali clausula, ut possit quis à quolibet Episcopo gratiam & communionem sedis Apostolicæ habente ordinari, & ut possit quoslibet ordines accipere; vel sub speciali clausula ad certum quendam Episcopum, vel ad certos tantum ordines; & debet talis restrictio diligenter observari: sicut & ut in litteris dimissoriis diligenter exprimaturs causa, ob quam concessæ sunt literæ dimissoriæ juxta *c. 1. h. t. in 6. junct. gloss. V. literas,* & ut contineant commendationem, seu testimonium de natalibus, ætate, moribus, ac scientia ordinandi, nisi malit horum omnium, uti & tituli mensæ examen, relinquere, qui dimissorias concedit, ordinanti, quod communiter hodie in his partibus ex recepta consuetudine fieri solet, cum approbatus ab Episcopo dimissorias concedente, adhuc tamen ab ordinante examinari soleat. Semel autem legitime concessæ, non expirant morte concedentis, nisi per successorem, antequam sortitæ sunt suum effectum, ex justa causa revocentur, cum sint gratiæ factæ absolutè concessæ.

§. VIII.

De titulo, ad quem ordinandi sunt Clerici.

Non debere initiari aliquem sacris ordinibus, sine titulo mensæ, ut vulgò vocant, per quem ordinando provitum sit de sufficiente, eaque perpetuâ sustentatione, ne cum dedecore ordinis clericalis aut mendicare, aut sordidum quæstum exercere cogatur, ex variis antiqui juris textibus, & ex *Tridentino sess. 21. c. 2. reform.* patet. Est autem titulus duplex, super quo Clericus sæcularis ad sacros ordines ordinari potest, titulus scilicet beneficii Ecclesiastici, & titulus patrimonii; ille proprius titulus, ordinatus est, hic in defectum illius succedit. Debet autem beneficium Ecclesiasticum, ad quod Clericus ordinari in Sacris potest, esse certum beneficium, & perpetuum, sufficiens ad honestam sustentationem Clerici, juxta viri prudentis judicium, uti colligitur ex *c. si Episcopus 37. de præbend. in 6. ne victu suo destituatur, si à beneficio amoveatur; & hinc ad commendam temporalem, ad temporalem vicariam, ad beneficium manuale, ad Capellaniam non collativam, ad titulum alicujus beneficii, aut stipendii, ab Episcopo assignandi super fructibus suæ mensæ Episcopalis, ad pensionem, quam quis habet in alterius beneficio, & quæ cum morte alicujus beneficiati extinguitur, ordinari quis non potest, cum hæc talia beneficia perpetua non sint, sed vel ad nutum revocabilia, vel per mortem Episcopi, aut pensionem dantis expirant.*

Titulo